

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ วัดอโศการาม ต.ท้ายบ้าน อ. เมือง จ.สมุทรปราการ
เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๖ (บ่าย)

หลักยึดของใจคือธรรม

วันนี้เป็นวันมหาจุฬาสถของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศเรา ซึ่งเป็นจุดส่วนรวมคือเจดีย์ อันแสดงออกแห่งศกาศดาของโลกทั้งหลาย วันนี้พวกพี่น้องชาวพุทธเราทุกๆ ไปหมด ได้พร้อมใจมาด้วยน้ำใสใจศรัทธา ไม่ขุ่นมัวในการ... ใครถ่ายภาพ เป็นใครถ่ายตะกี้เนี่ย มันเป็นอย่างนี้ละ พอจะเริ่มไ้มารม้นมาละ เราลื้บบอกตะกี้เนี่ย เคยบอกอยู่ทั่วๆ ไป เวลาเทศน์นี้ห้ามไม่ให้ถ่ายภาพเป็นอันขาด มันกระเทือนธรรม กระเทือนใจ กระเทือนธรรมในการเทศน์ ล้มละลาย และผู้ฟังก็ล้มไปตามๆ กันหมด

เวลานี้เราไม่ได้มาเทศน์เพื่อบูชากล้องถ่ายรูปนะ เราบูชาพระพุทเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ที่ให้ความสงบสุขร่มเย็น และพ้นจากทุกข์แก่บรรดาสัตว์ทั้งหลายต่างหาก เราไม่ได้มาเทศน์ว่าการ ไม่ได้มาราบไหว้บูชากล้องถ่ายรูป สรรณิ คัจฉามิ นะ อย่าเอามาก็ิดมาขวางอรรถธรรมของพระพุทเจ้า ซึ่งเวลานี้มาทั่วประเทศไทย ตั้งหน้าตั้งตามาเพื่อการกุศลผลบุญอันยิ่งใหญ่ต่อหัวใจของตนๆ ไม่ได้มาเกี่ยวกับเรื่องรูปเรื่องแรบเรื่องถ่ายภาพถ่ายแพบซึ่งมีอยู่ทั่วไป เวลานี้กำลังเหยียบย่ำศกาศนาแหลกไปหมดไ้พวกนี้เนี่ย มันพิลึกกึกก็ือเหลือเกิน ไม่มองหน้ามองหลังอะไรเลย ควรหรือไม่ควรมันก็ไม่มอง หลุกหลิกๆ เหมือนลิงร้อยตัว เป็นยังงี้จึงเป็นอย่างงั้น ชาวพุทธเรา นี้กำลังเริ่มเทศน์ล้มไปแล้วนะ

วันนี้ขอพี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบโดยทั่วกันว่า วัดอโศการามนี้ เรียกว่าวัดจุดศูนย์กลางแห่งวงกรรมฐานทั้งหลายนับแต่หลวงปู่่มั่นลงมา เพราะวัดนี้ท่านพ่อลีเป็นลูกศิษย์หลวงปู่่มั่นเรา ซึ่งท่านยกยอสรรเสริญตลอดมา ไม่เคยปรากฏว่าท่านได้ตำหนิติเตียนท่านพ่อลีเราด้วยข้อวัตรปฏิบัติ ลิกขาบทวินัยน้อยใหญ่อะไรไม่มี พุดขึ้นคำใด มีแต่ท่านลีนี่เด็ดเดี่ยว จริงจัง กล่าวหาญทุกอย่างเป็นผู้สละเพื่อศกาศนาจริงๆ นี้เป็นคำของหลวงปู่่มั่นพุดชมเชยท่านพ่อลีเรา เพราะท่านเป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่่มั่นมานมนานจนได้มาสร้างวัดอโศการามขึ้นที่นี่ แล้วก็ป็นจุดศูนย์กลางแห่งวงกรรมฐานทั้งหลาย โดยถือหลวงปู่่มั่นเป็นพ่อครอบหมดในวงกรรมฐานทั้งหลาย

วันนี้พี่น้องทั้งหลายได้มานี้ ก็มีเรื่องราวที่จะก่อสร้างจุดหัวใจของพี่น้องชาวพุทธเราขึ้นที่ท่ามกลางแห่งวัดอโศการาม โดยจะสร้างเป็นเจดีย์ขึ้นมาให้ลูกเต้าหลานเหลน กุลบุตรสุดท้ายภายหลังได้กราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจต่อไปไม่มีสิ้นสุด ท่านเจ้าอาวาสและคณะศรัทธาทั้งหลายทั้งฝ่ายพระและประชาชน จึงได้มีความเห็นต้องกันว่า

ควรจะสร้างเจดีย์ใหม่ขึ้นมา เพราะเจดีย์เก่าได้ชำรุดทรุดโทรมลงไปแล้วจนใช้การงานอะไรไม่ได้ ท่านจึงได้เริ่มก่อร่างสร้างเจดีย์ใหม่ขึ้นมาแทน เพื่อเป็นจุดหัวใจของประชาชนชาวพุทธเรา ได้เข้ามากราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด นี่ละเรื่องใหญ่โตอยู่กับหัวใจของพี่น้องชาวพุทธเรา

เพราะอยู่โดยลำพังไม่มีหลักยึดนี้ไขว่คว้าเหลวไหลโลเล ต้องมีหลักยึดภายนอกก็ให้มี การทำมาหาเลี้ยงชีพ การกินอยู่พวยทุกอย่างให้รู้จักความเหมาะสมความพอประมาณ อย่าได้ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมลืมนื้อลืมนตัวไปโดยถ่ายเดียว จะกลายเป็นถ่ายทอดนิสัยอันไม่ดีของเรานี้ให้ลูกเต้าหลานเหลนสืบต่อไป จะกลายเป็นบ้านเมืองเหลวแหลกแหวกแนวหาหลักเกณฑ์ยึดไม่ได้ จึงต้องหาหลักเกณฑ์ยึด ในด้านวัตถุก็ให้รู้จักประมาณ มีหลักเกณฑ์เป็นเครื่องประกันตัว ที่นี่ย้อนเข้ามาทางด้านจิตใจ นี่ยังเป็นหลักยึดอันใหญ่หลวงมากทีเดียว

โลกนี้อยู่ด้วยหัวใจที่มีชีวิตครองตัวอยู่ เมื่อชีวิตหาไม่แล้ว ใจก็ดีดออกจากร่างกาย กลายเป็นคนตายขึ้นมาในเวลานั้น จิตใจจึงเป็นของสำคัญ แล้วอะไรเล่าเป็นที่พึ่งของใจ ก็ได้แก่คุณงามความดี นี่เรียกว่าที่พึ่งของใจ วัตถุประสงค์ เงินทองข้าวของ เรือกสวนไร่นา ตึกรามบ้านช่อง เป็นที่พึ่งของกาย เวลาชีวิตอยู่ได้อาศัยสิ่งเหล่านี้ ผู้ฉลาดก็แยกวัตถุเหล่านี้ออกไปเป็นศีลเป็นทานการบริจาค จากสมบัติทั้งหลายเหล่านี้ที่เป็นด้านวัตถุกลายเป็นทาน ก็เลยเป็นนามธรรมนำบุญกุศลเข้าหล่อเลี้ยงจิตใจของตน นี่เรียกว่าที่พึ่งภายใน ได้แก่บุญแก่กุศลบรรพชิตทั้งนั้น อย่างอื่นใจรับไม่ได้ รับได้ตั้งแต่กุศลศีลทานของเรา ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้

การที่ท่านสร้างเจดีย์ ท่านก็สร้างเพื่อหลักใจของพวกเรานั้นแล อยู่ที่ไหนไปที่ใดไม่มีที่กราบไหว้บูชา จิตใจไขว่คว้าว่าแหงหาที่ยึดที่เกาะไม่ได้ เหมือนวาทที่เชือกขาดอยู่บนอากาศ หัวปักลงพื้นไม่เป็นท่า นี่จิตใจไม่มีหลักยึด ไม่มีกุศลศีลทานเข้าเกาะเข้ายึดแล้ว มันก็เป็นวาทเชือกขาดเหมือนกันหมด ไม่ว่าคนมีคนจนคนโง่คนฉลาดชาติชั้นวรรณะใด สำคัญอยู่ที่หลักยึดของใจคือธรรม ในบรรดาชาวโลกที่อยู่ด้วยกันจึงต้องมีศาสนาอยู่ทุกแห่งทุกหน ทั่วโลกนี้มีศาสนาทั้งนั้น ศาสนาต่างๆ ไปนั้นก็แยกออกเป็นประเภทหนึ่ง แต่รวมแล้วเรียกว่าศาสนา คือสอนคนให้ดี ให้รู้จักดี จักชั่ว รู้จักละจักเว้นสิ่งที่ไม่ดี ประกอบบำเพ็ญแต่สิ่งที่ดีงามทั้งหลาย นี่เป็นเรื่องของศาสนาต่างๆ ไป

แม้เราจะยังไม่เคยศึกษาศานานั้นๆ ให้ละเอียดถี่ถ้วนก็ตาม แต่ความเข้าใจนี้ปักลงในความดีงามทั้งหลาย ที่ศาสนาจะต้องแนะนำสั่งสอนโดยทั่วกัน เฉพาะอย่างยิ่งพระพุทธศาสนาของเรานี้เป็นศาสนาที่ลึกซึ้ง การกล่าวทั้งนี้ไม่ได้ตำหนิติเตียนศาสนาใด ๆ แต่นำมาพูดด้วยเหตุผลกลไกแห่งความจริงของศาสนา คือพุทธศาสนาของเรา

พุทธศาสนาของเราเป็นศาสนาที่เอาจิตใจเป็นคู่เคียงของศาสนา เป็นที่ปักลงของศาสนาทุกสิ่งทุกอย่างลงที่ใจนี้หมด ในบรรดาคำสอนของพระพุทธเจ้าสอนลงที่ใจนี้ทั้งนั้น

เพราะความเคลื่อนไหวไปมา ผิดถูกดีชั่วเป็นเรื่องของใจจะเป็นผู้แสดงตลอดมา ตั้งแต่ตื่นนอนเราพูดเฉพาะมนุษย์เรา สัตว์ทั้งหลายเขาก็คิดก็ปรุง ก็วิ่งเต้นชวนชวาย ตีตดินเช่นเดียวกัน แต่เขาไม่รู้ว่าบาปว่าบุญคุณโทษเป็นอย่างไร จึงไม่นำเข้ามาเกี่ยวข้องกับศาสนา สำหรับศาสนาพุทธของเรา สอนลงที่จิตใจโดยเฉพาะ นี้แลคือรากฐานของศาสนา ผู้จะรับรองศาสนาไว้ได้คือใจ ใจจึงจำต้องได้รับทราบจากคำสอนอันดีงามและเลิศเลอจากพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ๆ สอนลงที่จิตใจผู้เคลื่อนไหวไปมาอยู่ตลอดเวลา แม้มีชีวิตอยู่ก็คิดก็ปรุงตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ จากภพนี้แล้วก็ไปภพนั้นๆ ตีตดินไปมาอยู่เสมอนี้ก็คือใจ ท่านจึงสอนให้อบรมจิตใจ

ในคำที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงก่อนอื่นก็ว่า มโนปุพฺพังคมา ธมฺมา มโนเสฏฺฐา มโนมยา ธรรมทั้งหลายหรือสิ่งทั้งหลายมีใจเป็นใหญ่ มีใจเป็นประธาน สำเร็จแล้วด้วยใจ จะมีอาการดีชั่วประการใดออกไปจากใจทั้งนั้น เพราะฉะนั้นใจจึงควรได้รับการแนะนำหรือเข็มทิศทางเดินที่ถูกต้องดีงามประจำตน เพื่อจะได้นำอุบายวิธีการต่างๆ ซึ่งเรียกว่าธรรมนั้นไปปฏิบัติตนเองในจิตดวงที่เคลื่อนไหวไปมาอยู่ตลอดเวลา นี้ พุทธศาสนาจึงสอนลงที่จิตใจนี้ด้วยกัน ไม่สอนไปที่อื่นใด จึงถูกต้องดีงามสมกับรากฐานอันสำคัญที่มีมาดั้งเดิมประจำใจสัตว์ คือบาปเกิดที่ใจ อยู่ที่ใจแสดงผลต่างๆ ตามฤทธิ์เดชของกิเลสนั้นออกจากใจ ธรรมก็เกิดที่ใจ อยู่ที่ใจ แสดงออกจากใจแห่งเดียวกัน

แต่อารมณ์ของกิเลสกับอารมณ์ของธรรมนั้นต่างกัน อารมณ์ของกิเลสผลักดันให้จิตใจตีตดินซุ่มมั่วมั่วสุ่ม กระวนกระวายหาแต่สิ่งที่เป็นภัยต่อตนเอง ตามเรื่องของกิเลสที่เป็นภัยต่อหัวใจของสัตว์โลกอยู่แล้ว จึงมักจะแสดงตั้งแต่พิษแต่ภัยหลอกลวง สัตว์โลกให้ลุ่มหลงไปตามทุกแห่งทุกมุม ตามแต่อุบายของกิเลสจะบังการอย่างไร สัตว์โลกเมื่อไม่มีธรรมมีแต่กิเลสล้วนๆ จึงแสดงออกตั้งแต่สิ่งที่ต่ำช้าเลวทรามเสียหายและเป็นภัยแก่ตนเองและส่วนรวมไม่มีที่สิ้นสุด นี่คืออารมณ์ของกิเลส เช่น ความโลภ

เราจะขอพูดเฉพาะที่จำเป็นใหญ่ๆ ของกิเลสที่เกิดอยู่กับหัวใจของสัตว์โลก และแสดงอารมณ์ของตัวเองออกมาจากใจของสัตว์โลกเรื่อยมา นั่นคือความโลภ คือความอยากได้ อยากได้ไม่มีประมาณ ได้มากได้น้อยเพียงไร ความมีประมาณของกิเลสสัตว์โลกนี้จะไม่มีเลย เหมือนไฟได้เชื้อ ไส้เชื้อเข้าไปมากน้อยเพียงไรไฟจะไม่มีทางดับ มีแต่เพิ่มเปลวให้สูงจรดเมฆขึ้นไป ตามกำลังแห่งเชื้อที่ไส้เข้าไปมากน้อยนี้เท่านั้น เพราะฉะนั้นความโลภจึงไม่พาใครให้มีความสุขความเจริญ ความอึดพอ เพราะความ

โลกเป็นตัวกิเลส จะมีความหิวโหยโรยแรงอยู่ตลอดเวลาและตลอดไป ได้สิ่งใดมาตามความโลภก็เท่ากับได้เชื้อไฟใส่เข้ามาสู่กิเลสตัวโลภนั้น มันก็แสดงเปลวขึ้นมาให้โลภหนักยิ่งขึ้นไปๆ เช่นเดียวกับไฟได้เชื้อส่งเปลวสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ที่จะให้ไฟดับลงด้วยอำนาจแห่งเชื้อไฟใส่เข้าไปนั้นไม่มีเลย นี่ละท่านเรียกว่ากิเลสคือความโลภ

โลกได้ทุกสิ่งทุกอย่าง โลกไม่มีเมืองพอเลยคือกิเลส นี่เป็นกึ่งใหญ่ๆ ของกิเลสที่เกิดภายในหัวใจของสัตว์โลก ถ้าใครยังไม่เคยรู้ว่ากิเลสเป็นอย่างไรก็ให้ดูความโลภของตนเองเราจะรู้ทันที นี่คือธรรมที่พระพุทธเจ้าแสดงบอกลงที่จุดนี้ว่าตัวนี้คือกิเลส แสดงฤทธิ์ออกมาเป็นความโลภได้ไม่พอ จนกระทั่งตายก็ไม่พอ นี่คือฤทธิ์ของกิเลส จะมีความหิวโหยโรยแรงตลอดเวลาทั้งที่ได้มาและไม่ได้มา อันว่าความอึดพอนั้นจะไม่มีในกิเลสตัวโลภนี้

เรื่องความโกรธ ความเคียดแค้นความทำลายกันก็คือกิเลสตัวหนึ่ง เมื่อไม่สมความมุ่งหมายที่ตนต้องการแล้วก็โกรธแค้น และฆ่าฟันรันแทงถึงขนาดเอาโลกให้เป็นถ้าเป็นถ่านก็ได้ เพราะอำนาจแห่งกิเลสนี้ไม่มีคำว่าพอแล้ว การสังหารโลกตามความต้องการของตัวนี้พอแล้วอย่างนี้ไม่มี นี่ท่านก็เรียกว่ากิเลสเป็นสองกึ่งใหญ่แล้ว

กึ่งใหญ่อีกกึ่งหนึ่งคือราคะตัณหา ความยินดีในหญิงในชาย ในกิเลสตัณหาต่างๆ ไม่มีเมืองพอคือตัวนี้แล จะไม่เคยปรากฏว่าราคะตัณหาตัวนี้พอแล้วในหญิงในชายทั้งสัตว์ทั้งบุคคล จะมีความหิวโหยโรยแรงตลอดไป ตาก็หิว หูก็หิว จมูกลิ้นกายหิวไปตามราคะตัณหาทั้งนั้น เจอเข้าสิ่งใด วัตถุใดหรือเรื่องใด ราคะตัณหาจะมาก่อนชอบใจ ชอบใจสิ่งนี้ ชอบใจคนนั้น ชอบใจสิ่งนั้น ทั่วโลกดินแดนเป็นเชื้อไฟของราคะตัณหาได้เป็นอย่างดี นี่ท่านก็เรียกว่ากิเลสประเภทหนึ่ง

ขอให้พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธฟังให้ถึงใจ ตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้าว่า กิเลสทั้งหลายเหล่านี้ไม่มีอยู่ในต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศ ฟ้าแดดดินลม สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีสถานที่ใดจะเป็นที่อยู่อาศัย เป็นที่ทำงานของกิเลสได้ยิ่งกว่าใจของสัตว์โลก เพราะฉะนั้นใจของสัตว์โลกจึงเป็นเรือนอยู่เรือนนอน เรือนขับเรือนถ่าย เรือนกองฟืนกองไฟเผาหัวใจสัตว์โลกตลอดมา นี่ท่านเรียกว่ากิเลส ยกมาเพียงสามกึ่งก้านใหญ่ๆ นี้ นี่เกิดที่ใจของสัตว์โลกแล้วก็แสดงฤทธิ์เดชอยู่ภายในจิตใจ โดยถือเราเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรม กิเลสมันไม่รับ เราเองเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรม เพราะหลงมกมายและวิ่งตามมัน ก็เลยมีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย ให้พาลจำกันเอาไว้ นี่คืออารมณ์ของกิเลส มันเกิดขึ้นที่ใจของสัตว์โลก

ที่นี้อารมณ์ของธรรม ธรรมก็เกิดที่ใจอันเดียวกัน อยู่ที่ใจ สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีสถานที่ใดที่จะเป็นที่เกิด ที่สถิตอยู่ของธรรมเหมือนดวงใจของสัตว์โลก ธรรมจึง

เกิดขึ้นที่ใจ อยู่ที่ใจแสดงผลขึ้นมาที่ใจของเรา แต่ผู้มีธรรมในใจนั้นจะทำจิตใจให้เอนเอียงไปในทางความดีเสมอ ไม่หลงทางต่ำเหมือนกิเลสหลุดลากไปตลอดมาและจะตลอดไป ธรรมนั้นเป็นเครื่องหลุดลากจิตใจของผู้เป็นเจ้าของซึ่งธรรมสถิตอยู่นั้น ให้รู้เนื้อรู้ตัว ให้รู้ตัวรู้ชั่ว ตามคำสอนของพระพุทธเจ้าที่สอนไว้ว่าผิดถูกดีชั่วประการใด ให้จิตใจได้รับการอบรมศึกษาเลือกเฟ้นสิ่งเหล่านี้แล้วนำไปปฏิบัติ

ใจที่มีธรรมย่อมรักศีลรักธรรม รักการทำบุญให้ทาน หรือฝึกฝนในกิจที่ต้งามทั้งหลาย จิตใจนุ่มนวลอ่อนหวาน ไม่โหดร้ายทารุณ อยากทำบุญให้ทาน อยากเสียสละ อยากแบ่งปัน มีมากมีน้อย มีความสงสารแทรกอยู่ในนั้นๆ นี้เรียกว่าใจที่มีธรรมแทรกอยู่ในนั้น ไปที่ไหนก็อยากสงเคราะห์สงหา ที่อยู่ในฐานะจะช่วยเหลือได้ประการใด ไม่ผ่านไป ไม่ไปแบบจืดแบบชืดเหมือนกิเลส กิเลสนี้ไปแบบจืดแบบชืด ไม่อยากสงเคราะห์ผู้หนึ่งผู้ใด นอกจากมีแต่อยากได้ถ่ายเดียว ไม่กำหนดกฎเกณฑ์อุบายวิธีการที่จะได้มาของกิเลส พอได้แ่งไหนเอา พอฉกๆ พอลักๆ พอปล้นๆ พอฆ่าตี เอาทั้งนั้นทีเดียว นี่เรื่องกิเลส

แต่เรื่องธรรมตรงกันข้าม มีแต่ความเมตตาสงสารช่วยเพื่อนบ้านตลอดถึงสัตว์ทั่วๆ ไป แล้วมีความรักใคร่ใฝ่ใจในกุศลศีลทาน วันหนึ่งๆ ได้ทำบุญให้ทานไม่มากนักตาม เพราะตัวเองไม่ได้เป็นเศรษฐี มีเท่าไรก็ให้ทานตามกำลังความสามารถของตนเป็นประจำนิสัย เป็นผู้รักใคร่ในการทำบุญให้ทาน และรักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา พักผ่อนหย่อนจิตใจด้วยการอบรมภาวนาอยู่โดยสม่ำเสมอ นี้เรียกว่าผู้มีธรรมในใจ ธรรมในใจนี้จะค่อยๆ หลุดค่อยๆ ลากผู้บำเพ็ญนั้นแลขึ้นจากที่ต่ำ ขึ้นหาที่สูง ขึ้นจากทุกข์ไปหาความสุขเรื่อย ๆ ขึ้นไป จนกระทั่งคุณงามความดีที่รักใคร่ใฝ่ใจตนได้บำเพ็ญไปโดยสม่ำเสมอ ความดีทั้งหลายที่พาสัตว์โลกให้ทำความดีนี้แลจะเป็นผู้จุดผู้ลากให้สัตว์โลกทั้งหลายได้หลุดพ้นจากทุกข์เป็นลำดับลำดับตา จนกระทั่งถึงพระนิพพาน ที่ว่าเลิศเลอสุดยอดไม่มีสิ่งใดเกินพระนิพพาน นี้ไปจากใจที่มีธรรม ไม่ใช่จากใจที่มีกิเลส

กิเลสพาบังการสังหารคนนั้น สังหารคนนี้ สังหารตัวเองด้วยความชั่วช้าลามก แล้วชนทั้งตัวเองและชนทั้งโลกที่ตนสังหารเขานั้น ไปสวรรค์นิพพานทั้งหมดด้วยอำนาจของกิเลสนี้ไม่เคยมี มีแต่พาให้สัตว์โลกล่มจมไปโดยลำดับลำดับตา ตามการกระทำมากน้อยของตนนั้นแล ส่วนบุญส่วนกุศลนี้เราทำได้มากน้อยเพียงไรก็หลุดลากเรา หนูนเราให้ไปสู่สถานที่ดี คดีที่เหมาะสม แม้จะไปเกิดในภพชาตินั้นๆ คนมีบุญเกิดย่อมมีสถานที่ เป็นสถานที่บรรเทาเบาทุกข์ ต่างจากคนที่มีแต่บาปหยาบแต่ความชั่วโดยถ่ายเดียวอยู่มาก ท่านจึงสอนให้บำเพ็ญ นี้ละพระพุทธเจ้าท่านสอนลงที่ใจ เพราะใจเป็นผู้ดีผู้ดี เป็นผู้กระทำความดี ความชั่วประจำตน จะรู้ว่าบาปว่าบุญหรือไม่รู้ก็ตาม แต่การทำทั้งดี

ทั้งชั่ว หากเป็นไปในจิตดวงนี้แล เมื่อไม่มีผู้อบรมสั่งสอน ส่วนมากต่อมากมันจะหมุนลงทางต่ำไปตามกิเลสเสมอ แล้วเป็นภัยต่อเราผู้ทำเสียเอง

ท่านจึงสอนอรรถสอนธรรมลงที่จิตใจของสัตว์โลก ให้มีความรักใคร่ใฝ่ใจในอรรถในธรรม ฝึกฝนอบรมตนเอง ฝ่าฝืนตนจากกิเลสที่ฝืนธรรม ไม่อยากให้ทำความดีเราฝืนมันทำความดีตลอดไป เรียกว่าเป็นผู้ฝืนกิเลสเพื่ออรรถเพื่อธรรม แล้วก็นำคุณงามความดีเข้ามาสู่ใจของเรา ขอให้ท่านทั้งหลายได้ทราบว่ธรรมพระพุทเจ้าสอนลงที่จิตใจ ไม่สอนที่อื่นที่ใด เพราะกิเลสกับธรรมเกิดที่ใจ แสดงฤทธิ์เดชความชั่วช้าลามกเกิดจากจิตใจ อยู่ที่จิตใจ แสดงคุณงามความดีจนกระทั่งถึงขั้นเลิศเลอจะไปจากใจ เมื่อได้รับการอบรมจากอรรถธรรมที่ถูกต้องดีงามแล้วก็ให้นำอันนี้ไปประพฤติปฏิบัติ ค่อยกำจัดความไม่ดีของตนออกด้วยความพากความเพียรโดยสม่ำเสมอ เราจะมีหวังความดีงามเป็นที่ยึดที่เกาะ

เราจะไปหาต้นไม้ภูเขา ดินฟ้าอากาศที่ไหน ไม่ใช่ที่ยึดที่เกาะของใจ เราต้องหาจากคุณงามความดีของเราที่สร้างไว้แล้วนี้แล จะเป็นผู้ฝากเป็นฝากตายได้ ฟังได้ทุกภพทุกชาติ คนมีบุญมีกุศลติดหัวใจแล้ว ไปภพใดชาติใด จะเป็นภพชาติของบุคคลผู้มีบุญมีคุณต่อจิตใจ แม้จะเป็นความทุกข์บ้าง เพราะโลกอันนี้โลกเจือปนด้วยความสุขความทุกข์ แต่ผู้มีบุญมีคุณภายในจิตใจที่ตนได้สร้างไว้แล้ว ย่อมแบ่งหนักแบ่งเบาได้ ไม่ได้แบกหามตั้งแต่ความทุกข์ความทรมานเต็มสัดเต็มส่วน เหมือนคนที่ทำแต่บาปโดยถ่ายเดียว ไปที่ไหนหาบแต่บาปแต่กรรม ไม่ว่าจะภพใดชาติใด

สัตว์โลกมีอยู่ทุกภพทุกชาติมีอยู่ทุกแห่งทุกหน ก็ไปโดนตั้งแต่เรานั้นแหละที่เป็นของไม่ดีของไม่พึงปรารถนา เพราะเราทำตั้งแต่สิ่งที่นักปราชญ์ท่านดำหนิติเตียนแต่เราถือว่าเป็นของดีของดี ครั้นทำลงไปแล้วก็มาเป็นภัยต่อเรา นี่ละไปภพใดชาติใดจึงเจอตังแต่ความทุกข์ความทรมานอย่างนี้เสมอไป จึงขอให้ฟังเสียงพระพุทเจ้าซึ่งเป็นเสียงที่เลิศเลอที่สุดในเสียงของโลกธาตุนี้ ไม่มีเสียงใดเสมอเหมือนเสียงอรรถเสียงธรรม ออกจากศาสดาแต่ละพระองค์เลย เสียงนี้เป็นเสียงที่ฝากเป็นฝากตายได้ ขอให้ทุกๆ ท่านได้เข้าใจเรื่องศาสนา

ศาสนาสอนลงที่ใจ ใจเป็นที่คลุกเคล้าอยู่กับความดีความชั่ว คือกิเลสและธรรม จึงต้องมาแยกแยะ สอนให้แยกแยะจิตใจของตนออกจากความไม่ดีที่เป็นภัยต่อเราแล้วสั่งสมคุณงามความดีที่เป็นคุณต่อตนเองโดยสม่ำเสมอ การฝ่าฝืนกิเลสทำความดีนั้นเป็นความชอบธรรม ให้พากันฝ่าฝืนเถิด พระพุทเจ้าเสด็จออกทรงผนวช ทำให้ใครจะไม่รักลูกเต้าหลานเหลนไพร่ฟ้าประชาชีของตน พระองค์เสด็จออกทรงผนวชประหนึ่งว่าชั่วพระทัยหลุดไปเลยเพราะความเสียอกเสียใจ ความฝ่าฝืนความรัก

ความชอบใจ เสด็จออกไปบวชจนได้เป็นพระพุทธรเจ้าขึ้นมา นี่ก็เพราะความฝ่าฝืน ถ้าจะมีแต่ความหึงหวงปราสาทราชมณเทียร หึงหวงแต่พระราหุลกับพระนางพิมพา เท่านั้น ก็เท่ากับธรรมที่เลิศเลอซึ่งพระองค์จะเป็นผู้ครองในอนาคตข้างหน้า นั้น ก็ไม่มี ความหมายอะไร ผู้พระราหุลกับพระนางพิมพา ตลอดถึงไพร่ฟ้าประชาชนในหอปราสาท ราชมณเทียรไม่ได้ เมื่อเป็นอย่างนั้นพระองค์ก็ไม่ไป ไม่ไปก็ไม่ปรากฏว่าเป็นศาสดาอัน เลิศเลอขึ้นมาสอนโลกได้

การไปก็เพราะพระองค์ทรงฝ่าฝืนเต็มพระทัยนั้นแล อันนี้เราไม่ได้ฝ่าฝืนถึง ขนาดพระพุทธรเจ้า เราก็ก้าวฝืนในบรรดาโลกศิษย์ที่มีครูคือศาสดาของเรา ให้ฝ่าฝืนตาม อำนาจวาสนาของเราที่เป็นลูกศิษย์ตถาคต อย่าปล่อยปละละเลยไปทุกสิ่งทุกอย่าง ใน บรรดาความดีทั้งหลาย แล้วขนเอาตั้งแต่ความชั่วช้าลามกมาใส่ตน ไม่เป็นของดีเลย เช่นวันนี้เป็นยังงี้ พี่น้องทั้งหลายมาทั่วประเทศไทย มาบำเพ็ญกุศลเพื่อก่อเจตีย์อัน เป็นหลักยึดของใจนั่นเอง ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เจตีย์นี่เป็นที่ฝากเป็นฝากตายของใจแห่ง ชาวพุทธหรือของใจแห่งโลกทั้งหลาย นี่ท่านกำลังจะเริ่มสร้างขึ้นมากเพื่อเป็นขวัญใจให้พี่ น้องลูกหลานทั้งหลายได้กราบไหว้บูชาต่อไป ตักดวงเอาบุญกุศลสืบทอดกันไปเรื่อย ๆ จนไปสวรรค์นิพพานได้ด้วยอำนาจแห่งการสร้างคุณงามความดี มีการสร้างเจตีย์และ การกราบไหว้บูชาเจตีย์นี้เป็นสำคัญ

วันนี้เป็นวันสำคัญที่พี่น้องทั้งหลายมีมากมีน้อยมาจากทิศใดแดนใด อย่าให้เสียเว ล่าเวลา เสียการเสีงานที่มา ขอให้ได้ทุกคน ๆ แม้ที่สุดเด็กที่ติดตามพ่อแม่มา พ่อแม่ พาได้ พ่อแม่พาเสียสละทำบุญให้ทานเพื่อสร้างเจตีย์ไว้เป็นหลักใจของโลก ลูกเต้า หลานเหลนก็ขอให้ได้เหมือนพ่อเหมือนแม่ หรือไอ้ตูบมันติดตามมาอยู่ในรถนั้นก็มีที่ตัว สมมุติว่าพ่อแม่เอาคนละห้าบาท ลูกคนละสองบาทเสีย ไอ้ตูบแต่ละตัว ๆ ตัวละห้าสิบ สตางค์ บวกกันแล้วก็จะได้บุญได้กุศลมากเพราะเจ้าของพาได้ ถึงไอ้ตูบมันไม่ได้บุญ มันทำตามเจ้าของ บุญอันลึกลับก็มีแก่ไอ้ตูบอยู่นั้นแหละ

วันนี้เป็นวันที่พี่น้องทั้งหลายรวมกันทั่วประเทศ มาก่อร่างสร้างเจตีย์ที่เป็น ธรรมชาติเลิศเลอไว้กราบไหว้บูชา จึงขออย่าให้เสียเวลาล่าเวลาที่มา สมบัติเงินทองที่เรา จ่ายไปที่อื่นมากต่อมากตั้งแต่วันเกิดมา เราจ่ายไปทางไหนบ้าง เราก็กไม่ได้พิจารณาแต่ เวลาเราจะมาจ่ายเพื่อบุญเพื่อกุศล เพื่อเจตีย์กราบไหว้บูชาแห่งจิตใจของชาวพุทธเรา เราจะมาหึงมาหวงอย่างนี้ไม่สมควร เรียกว่าแพ้กิเลสอย่างหลุดลุ่ยเลยทีเดียว เราต้อง ให้ได้ทุกคน มาด้วยกัน มีเท่าไรให้ได้ด้วยกันทุกคน อย่าให้เสียเวลาล่าเวลา เห็น้อยเปล่า ๆ มาไม่เกิดประโยชน์ ให้ได้บุญได้กุศลตามเจตนาที่มา วันนี้หลวงตาก็ได้ประกาศแล้วว่า สำหรับวันนี้ในงานนี้นั้นงานช่วยชาติของเรา หลวงตาขอระงับไว้ทั้งหมด โถมกำลังแห่ง

ทรัพย์สินสมบัติและน้ำใจของพี่น้องทั้งหลายมารวมกัน เป็นกอบเป็นกำเป็นก้อนสมบัติเงินทองอันมหิมา ขึ้นสร้างเจดีย์ของเราเพื่อกราบไหว้บูชาจะมีคุณมีประโยชน์มหาศาล ดียิ่งกว่าเราที่เก็บไว้ไม่คำนึงถึงเหตุผลโลกเห็นแต่การเก็บโดยถ่ายเดียว

การเสียสละอย่างนี้เป็นการเสียสละอย่างมหาศาลแห่งบุญกุศลทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้เองหลวงตาจึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลาย โดยที่หลวงตาก็คเคยนำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติมานี้เป็นเวลาห้าปีกว่าแล้ว แต่วันนี้ได้ประกาศย้ายไปให้เข้าใจชัดเจนทั่วหน้ากันว่า งานช่วยชาติของเราวันนี้ให้ระงับไว้ทั้งหมด เว้นแต่ดอลลาร์กับทองคำที่เป็นของตายตัวแล้ว เมื่อมีท่านผู้นำมาบริจาคสมบัติทั้งสองประเภทคือทองคำและดอลลาร์นี้ก็จะแยกออกไว้ เพื่อเข้าสู่คลังหลวงของเราตามเดิม ส่วนเงินทองทั้งหลายเรียกว่าเงินบาทเงินไทยของเรา มีเท่าไรวันนี้ ขอพี่น้องทั้งหลายทุ่มเข้ามาสู่เจดีย์อันเป็นหัวใจของชาวพุทธเรา

เอา ให้หมดกระเป๋าก็เถอะ ใครหมดกระเป๋าก็ให้มาบอกหลวงตาว่า วันนี้เอาจนหมดกระเป๋แล้ว หลวงตาจะตอบว่ายังไง หลวงตาคอยตอบท่านทั้งหลายอยู่ ท่านผู้ใดได้นำสมบัติมาช่วยเจดีย์ เอาจนหมดเนื้อหมดตัวด้วยกำลังศรัทธาแก่กล้าไม่เสียตายเงินในกระเป๋าคู่ ถึงขนาดกระเป๋าแพบขาดไปหมดเลย แล้วมาฟ้องหลวงตาจะฟ้องแบบไหนหลวงตาพร้อมที่จะฟังอยู่ตลอดเวลา นี่หลวงตาคอยฟังตอนนี้ เอาเอาให้จริงให้จังนะพี่น้องทั้งหลาย

ครูบาอาจารย์แต่ละองค์ๆ เป็นของเล่นเมื่อไร หลวงปู่มั่นเป็นครูบาอาจารย์เล่นๆ เมื่อไร แล้วท่านพ่อลีเป็นครูบาอาจารย์เล่นๆ เมื่อไร ท่านทำประโยชน์ให้โลกมากมายกายกอง เวลาท่านล่องลับไปแล้วเราจะทำสืบทอดลายมือของท่านที่ทำไปแล้วมันชำรุดทรุดโทรมเราซ่อมขึ้นเสียใหม่อย่างนี้ ทำไมเราคนทั้งประเทศจะทำได้ เราต้องทำได้ ครูบาอาจารย์เราทำมาก่อนทำได้ ลูกเต้าหลานเหลนต้องทำได้ ด้วยเหตุนี้จึงขอให้พี่น้องทั้งหลาย ได้อุตสาหะพยายามสละทุกสิ่งทุกอย่าง จตุปัจจัยของเรามีมากมีน้อยวันนี้ทุ่มมาให้หมด หลวงตาจะรับไว้สำหรับเจดีย์นี้ทุกบาททุกสตางค์

การช่วยชาติเงินช่วยชาติที่เราดำเนินมาเป็นปีๆ นั้นวันนี้จะงดทั้งหมด เวลานี้จะรวบรวมสมบัติเหล่านี้เข้าสู่เจดีย์ เพราะเจดีย์เป็นเรื่องใหญ่เงินเพียงบาทสองบาทไม่พอ จึงต้องอาศัยน้ำใจของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ได้รวบรวมส่งเสริมกำลังเข้ามาให้เจดีย์นี้ตั้งขึ้นเป็นความสง่างาม และเป็นทีที่กราบไหว้บูชาของลูกเต้าหลานเหลนสืบทอดไป บุญกุศลที่ท่านทั้งหลายได้มาบริจาค เราล่องไปแล้วก็ตาม บุญกุศลนี้จะไม่ได้ล่อง ไม่ได้ฉิบหายไปไหน จะติดตามท่านทั้งหลาย ฉายาเอว.เหมือนเงาเทียมตัวนั้นแล ไปภพใดชาติใดจะต้องอาศัยบุญกุศลนี้ไป เจดีย์นี้ไม่ไปไหน ไปสวรรค์ก็ไม่ไป นิพพานก็ไม่ไป

เจดีย์ที่เราสร้างขึ้นมานี้ ตกนรกก็ไม่ไป เป็นเจดีย์ให้โลกทั้งหลายได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจตลอดไป จนหมดสภาพของเจดีย์ แต่ที่จะไปนั้นคือใจของเรา เราให้ท่านลงไปใจของเราเป็นบุญเป็นกุศล หนุนเราให้ไปสวรรค์นิพพานได้ เจดีย์ไม่ไป แต่บุญของผู้บริจาคเพื่อสร้างเจดีย์นี้ไป ถึงสวรรค์นิพพานได้โดยไม่ต้องสงสัย นรกไม่ลง ผู้สร้างเจดีย์ไปตกนรกเราไม่เคยเห็น มีตั้งแต่ไปสวรรค์นิพพานโดยไม่ต้องสงสัย นี้ละเอาตรงนี้นะพี่น้องทั้งหลาย เอาให้ได้นี้ เอ้ารวบรวมกัน ใครมีมากน้อยเพียงไรก็ให้รวบรวม ให้ได้เห็นกำลังของใจเราชาวพุทธในคราวนี้

วัดโสภารามท่านก็ไม่ใช่เป็นวัดเศรษฐกิจ ท่านไม่อาศัยประชาชนญาติโยมซึ่งเป็นลูกศิษย์ตาคัดด้วยกันจะให้ท่านอาศัยใคร เราก็พึ่งทราบ หยั่งทราบเรื่องราวของความจำเป็นแห่งวัดนี้ ดังที่กล่าวมาเวลานี้ เรามีมากน้อยเพียงไรเหมือนฝนตกที่ละหยดละหยาด ตกมาจากบนท้องฟ้า ตกมาไม่หยุดไม่ถอย สามารถที่จะทำท้องฟ้ามหาสมุทรเต็มได้ด้วยน้ำ นี่ก็เหมือนกัน บุญกุศลจากเราไม่ใช่เป็นเศรษฐกิจแหละ คนละบาทสองบาท คนละร้อยสองร้อย พันสองพัน หมื่นสองหมื่น ล้านสองล้านขึ้นไป มันก็เต็มได้นั้นแหละ มันจะไปไหน เมื่อเราให้ไม่ถอย จึงเอาให้ได้นะ

คราวนี้หลวงตามาเป็นผู้นำอีกด้วยนะ นำการก่อสร้างเจดีย์นี้ ไม่เพียงแต่นำชาติบ้านเมือง ยังมานำเจดีย์ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่โตยิ่งกว่าชาติเข้าอีกเป็นไหนๆ เพราะเจดีย์นี้บ่งบอกชัดเจนว่าหัวใจของโลกที่ศาสดาองค์เอกมาประดิษฐานอยู่ในสถานที่นี้ นี่เป็นเรื่องใหญ่โตมาก จึงขอให้พากันทุ่มกำลังวังชาลงไปช่วยกันทุกบาททุกสตางค์ จะไหลลงสู่เจดีย์เพื่อความสำเร็จด้วยกันทั้งนั้นแหละ อันนี้ขอฝากความไว้วางใจ ความเสียสละทุกอย่างไว้กับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ให้ได้ต่างคนต่างอุ้มต่างชูเจดีย์ของเราให้เป็นความสง่างามขึ้นในท่ามกลางแห่งวัดโสภารามนี้

เราไปสวรรค์ เราไปชั้นสูงๆ มองลงมาเราจะได้เห็นเจดีย์อันนี้ สง่างามอยู่ที่วัดโสภาราม เราตายไปแล้วไปเสวยสมบัติอันเป็นทิพย์อยู่บนสวรรค์ชั้นสูงๆ มองลงมา เราอยู่ชั้นสูงๆ อย่างนี้เป็นไปได้เพราะอะไร มองลงไปเห็นเจดีย์ อ้อ เจดีย์พาให้เราไป นี้ละให้จำอันนี้นะ ไปที่ไหนเราจะได้เห็นคุณงามความดีของเราประกาศจำอยู่ในแดนมนุษย์ที่เราสร้างความคิดอยู่นี้แหละ ปรากฏอยู่ในแดนสวรรค์ก็ไปจากมนุษย์ที่สร้างคุณงามความดีในมนุษย์เรานี้แหละ จึงขอให้พากันเสียสละทุกคนๆ

วันนี้หลวงตาก็ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายอย่างเปิดเผย ด้วยความเคารพเลื่อมใสทั้งพระพุทธรูปเจ้าศาสดาองค์เอก ทั้งครูบาอาจารย์ทั้งหลายมีหลวงปู่มั่น ท่านพ่อลี เป็นต้น เรากราบไหว้บูชาท่านอย่างสนิทใจ เพราะฉะนั้นการแสดงออกในฐานะของตนที่จะพอช่วยสนับสนุนท่านได้แบบใด เราพร้อมเสมอพอใจที่จะแสดงออกและพอใจที่จะ

แสดงกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นลูกศิษย์ตถาคต ลูกศิษย์ของครูบาอาจารย์ด้วยกัน ให้ได้ เอ้า แสดงให้เต็มไม้เต็มมือในคราวนี้ อย่าให้ได้เสียใจภายหลัง

วัดจากโน้นมาจากภาคไหนต่อภาคไหน เราเดินไปตามข้างถนนเห็นรถจอดอยู่ตามทีต่างๆ เบอร์ท้ายรถนั้น ท้ายรถนี้จังหวัดนั้น ท้ายรถนั้นจังหวัดนั้น ดูว่ามีทั่วประเทศไทย รถที่จอดมีเลขท้ายรถติดอยู่ที่ตูด นั่นละอย่าให้เลขท้ายรถร้องห่มร้องไห้กลับบ้านกลับเรือนนะ เจ้าของพามาแล้วท้ายรถก็ติดเลขมาด้วย มาจากจังหวัดไหนๆ เจ้าของกลับไปบาทหนึ่งก็ไม่ได้เสียสละ รถนี้จะร้องห่มร้องไห้ไปถึงบ้านถึงเรือน ดีไม่ดีตายแล้วเราอาจเป็นกรรมเพราะน้ำตาของรถร้องไห้เสียใจแทนเจ้าของ

ถ้าหากว่ารถนี้พูดได้ก็จะว่า นี่ถ้าเรามีเงินแล้วเราจะให้ท่าน เจ้าของเราตระหนี่เราเป็นเบอร์ท้ายรถนี้เราจะทานจนได้นั้นแหละ นี่เจ้าของเราทำไมจึงใจดำน้ำขุ่นเอานักหนามาจากไกลแสนไกล บาทหนึ่งจะให้ทานนี้ก็ให้ไม่ได้ แล้วก็นั่งบนหัวเราไปคือรถคันนั้นแหละ กลับไปด้วยความโศกเศร้าเหงาหงอยในตัวเลขท้ายรถ อย่าให้เลขท้ายได้ร้องห่มร้องไห้กลับบ้านกลับเรือนนะ

พี่น้องทั้งหลายให้ได้ยิ้มแย้มแจ่มใสมาจากจังหวัดใดภาคใดๆ ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสของเลขท้ายรถ ส่วนเจ้าของมาแล้ว มามีแต่ความตระหนี่ถี่เหนียวบรรทุกเต็มรถ รถคันนั้นก็เลขท้ายรถที่จะเสียสละด้วยความยินดี แต่เจ้าของหนักด้วยความตระหนี่ถี่เหนียวให้ทานบาทเดียวไม่ได้ กลับไปนี้ ได้ยินตั้งแต่เสียงเลขท้ายรถร้องห่มร้องไห้ไปถึงบ้านถึงเรือน อย่างนี้อย่าให้ได้ยินนะ

พี่น้องทุกภาคที่มาในงานนี้ นี่คือหัวใจของชาติไทยเรา กำลังจะเริ่มสง่างามขึ้นที่ท่ามกลางแห่งวัดอโศการาม ขอทุกท่านต่างคนต่างยกให้ขึ้นนะ ยกให้ได้ ยกให้ขึ้นกำลังของพี่น้องทั้งหลายยกไม่ได้ ไม่มีใครยกได้ในประเทศไทยนี้ หลวงตาบัวเองก็เชื่อถนัดใจเลยว่ามีพี่น้องชาวไทยเรานี้เท่านั้นที่จะยกได้เจดีย์หลังนี้นะ จึงได้มอบความไว้วางใจเวลานี้ก็ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบด้วยความเสียสละ ด้วยความสามารถของพี่น้องทั้งหลายจะเป็นผู้ยกทั่วหน้ากัน ขอให้จำนี้

อย่าลืมนะว่าเลขท้ายรถจะร้องห่มร้องไห้กลับบ้านกลับเรือน อย่าให้ได้ยินนะ ให้มีแต่ความยิ้มแย้มแจ่มใส เจ้าของนั่งบนรถไป เลขท้ายรถก็ร้องรำทำเพลงไปอยู่ที่ท้ายรถ ร้องเพลงอะไร รถคันนี้นะ รถถนนหนทางธรรมดา เขาไม่เห็นร้องเพลงแล้วรถคันนี้มันร้องเพลงอะไร ก็ไม่ร้องยังงี้ เราไปวัดอโศการามได้บริจาคทานเพื่อสร้างเจดีย์มาด้วยความอิมหนาสำราญจิตใจ แล้วจะไม่ให้ร้องเพลงได้ยังงี้

ถ้าหากว่าหลวงตาบัวเป็นผู้ถามก็หือ อย่างนั้นหรือ ก็จะทำอย่างนั้นละ ได้ให้ทานหรือ ให้ทานเจดีย์วัดอโศการามหรือ ใช่แล้ว เราจะอนุโมทนากับเลขท้ายรถด้วย จะ

อนุโมทนากับเจ้าของรถนั้นด้วย แต่ที่ไปแบบตระหนี่ถี่เหนียวกลับมาให้เลขท้ายรถร้อง
ห่มร้องไห้มานี้ หลวงตานี้ไม่ได้ยินดีด้วยเลย เรายังเห็นใจเลขท้ายยิ่งกว่าเจ้าของเสียอีก
อย่างนี้ขอให้ท่านทั้งหลายอย่าให้มีนะ กลับไปบ้านไปเรือนให้ได้ทุกผู้ทุกคน แล้วเราจะ
ได้เห็นความสว่างงามในไม่ช้านี้แหละ สมบัติของเรานั้นแหละจะแสดงความสว่างงามใน
ท่ามกลางแห่งวัดอโศการาม และจะเป็นความสว่างงามในน้ำใจของพี่น้องทั้งหลาย ที่ต่าง
คนต่างอุตสาหะพยายามบริจาค ขึ้นเป็นยอดหัวใจของชาวพุทธเรา ได้กราบไหว้บูชาเป็น
ขวัญตาขวัญใจ

วันนี้ได้พูดถึงเรื่องการช่วยกันทุกคนเอาขึ้นให้ได้ ครูบาอาจารย์ที่ท่านสร้าง
มาแล้ว ท่านยังสามารถสร้างได้ เมื่อซำรุดทรุดโทรมลงไปแล้ว เรามีชีวิตอยู่เราทำไมจะ
สร้างไม่ได้ เรายังเป็นลูกหลานของท่านทำไมสร้างไม่ได้ ต้องได้ เอาอย่างนี้นะให้เข้มแข็ง
ทุกคน ๆ แล้วก็มีความสว่างงาม ใครมาที่นี้ก็ได้กราบไหว้บูชา ถ้าเทียบกับทางโลกแล้ว
เราได้ดอกผลตลอดหรือได้ดอกเบี้ยไปเรื่อย ๆ ใครมากราบไหว้บูชาก็มาจากเราที่
บริจาคไว้แล้วสร้างไว้แล้ว บุญกุศลเราก็ตัดดวงเอาโดยหลักธรรมชาติ ผู้มากราบก็ได้
บุญ เราเป็นผู้สร้างขึ้นมาก็ได้บุญ ได้บุญไม่มีสิ้นสุดทั้งผู้มากราบ ทั้งผู้สร้างไว้ให้กราบก็
ได้บุญได้กุศลทั่วหน้ากัน นี่ละการสร้างเจดีย์มีผลมหานิยม หรือว่ามีอานิสงส์มากอย่างนี้
แหละ

ตั้งแต่ครั้งพุทธกาลก็มีเจดีย์ตั้งพระพุทธรูปเจ้าแสดงไว้ ไม่ใช่มาทำล่อย ๆ นะ
ท่านไม่ได้มาทำล่อย ๆ มีตำรับตำราที่แสดงไว้ว่า บรรดาเจดีย์ที่จะปรากฏขึ้นนั้น มีอยู่ ๕
ประเภทผู้ควรแก่เจดีย์ เจดีย์คืออะไร พระพุทธรูปเจ้าหนึ่ง นี่เป็นผู้ควรสร้างเจดีย์ไว้กราบ
ไหว้บูชา พระปัจเจกพระพุทธรูปเจ้าหนึ่ง นี่ก็เป็นผู้ควรสร้างเจดีย์ไว้กราบไหว้บูชา พระ
อรหันต์หนึ่ง พระเจ้าจักรพรรดิหนึ่ง นี่มีก้องคัลละพังซี คือพระพุทธรูปเจ้าหนึ่ง พระปัจเจก
พระพุทธรูปเจ้าหนึ่ง พระอรหันต์หนึ่ง แล้วลึ้ม ๆ เอาแค่นี้ก่อนก็ได้ เราจำไม่ได้ กลับไปถ้า
ไม่ซีเกียจะไปค้นดูคัมภีร์จำได้สี่ ดูว่ามีห้านะ มีห้าหรือเท่าไรใครจำได้ไหม

ที่จำได้ก็คือพระพุทธรูปเจ้าหนึ่ง เป็นผู้ควรแก่การสร้างเจดีย์ไว้กราบไหว้บูชา พระ
ปัจเจกพระพุทธรูปเจ้าหนึ่ง พระอรหันต์หนึ่ง พระเจ้าจักรพรรดิหนึ่ง เหล่านี้เป็นผู้ควรแก่
การสร้างเจดีย์ แล้วเจดีย์ที่เรากำลังสร้างวันนี้ล้วนแล้วแต่ท่านผู้เลิศเลอ พระพุทธรูปเจ้า
พระอรหันต์สาวกที่จะได้เข้ามาสถิตอยู่ในเจดีย์หลังนี้ ให้พวกเราทั้งหลายได้กราบไหว้
บูชาเป็นของเล่นเมื่อไร เป็นผู้ควรอย่างยิ่งแล้ว

การสร้างบุญสร้างกุศลเราสร้างได้ด้วยความภูมิใจของเรา ไม่มีที่ตำหนิติเตียนว่า
สร้างเจดีย์นี้ไปถูกกบ กบตัวหนึ่งตายก็สร้างเจดีย์ ไก่ตัวหนึ่งตายก็สร้างเจดีย์ หม่าตัว
หนึ่งตายก็สร้างเจดีย์ กราบตรงไหนแทนที่จะถูกเจดีย์พระพุทธรูปเจ้า พระอรหันต์ท่าน

กลับไปถูกเปิดถูกไถ่ถูกหมกหมวด มีแต่เจดีย์ที่สร้างตะไว้เลยอย่างนี้ ไม่สมควร ขอให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณา แบบแผนตำรับตำรามืออยู่ การที่จะทำอะไรให้เป็นของคู่ควรกัน เป็นที่ตายใจของผู้เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น มากราบไหวบูชา ดังที่เรียนให้ทราบเวลานี้ เอาละวันนี้จำให้ตีทุกคน ๆ นะ หลวงตานี้แสดงให้ฟังตามกำลังแห่งธาตุแห่งชั้นนี้

วันนี้ตั้งหน้าตั้งตาแสดงเรื่องราวแห่งมหากุศล แก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายให้ได้รวมกำลังกัน ก็มีเท่านี้แหละ ออกจากนี้แล้วท่านก็จะไม่มีได้ที่ไหน จตูปัจจัยขอให้คิดไว้ตอนนี้ให้ตีอีกด้วย ท่านจะได้จากพี่น้องทั้งหลายที่มาบริจาคนี่ละ จะรวมขึ้นเป็นเจดีย์ได้ขาดเหลือเท่าไรก็เป็นเรื่องที่ลำบากลำบากอยู่ ถ้าไม่ได้ในเวลาที่เราได้เช่นนี้แล้ว ก็ไม่ทราบว่าจะไปได้เวลาไหน เพราะฉะนั้นเวลานี้กาลนี้เป็นกาลที่ควรได้แล้ว หลวงตาขออนุโมทนากับบรรดาพี่น้องทั้งหลายเวลาบริจาทานเรียบร้อยแล้ว กลับไปบ้านจะได้ยินเสียงขับลำทำเพลงตามถนนหนทางนี่ลั่นไปหมดเลย

รถคันไหนก็ร้องเพลงกลับบ้าน ๆ ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสกับเจ้าของที่เป็นนักให้ทาน มาบริจาดบุญกุศลผลทาน หนุนจิตใจแล้วเจ้าของก็เย็นอยู่ภายในรถ เลขท้ายก็ร้องขับลำทำเพลงอนุโมทนาสาธุการกับเจ้าของทั้งหลาย ขอให้เป็นอย่างนั้นนะ อย่าให้รถนี้ร้องห่มร้องให้ไปตามถนนหนทางไม่ได้นะ ให้ได้ยินแต่เสียงขับลำทำเพลงไปตามถนนหนทาง เพราะความยิ้มแย้มแจ่มใสจากการบริจาดของเจ้าของ

วันนี้เห็นจะเทศน์เพียงเท่านี้ เทศน์ไป ๆ ก็รู้สึกเหนื่อย แล้วการบุญการกุศลท่านทั้งหลายอย่าให้จิตจางว่างเปล่านะ การบุญการกุศลเท่านั้นที่จะฝากเป็นฝากตายกับเราทั้งหลายหรือว่าสัตว์โลกทั่ว ๆ ไป ใครจะว่าบาปบุญไม่มี นรกไม่มีสวรรค์ไม่มีก็ตาม นี่เป็นเรื่องของกิเลสหลอกโลกมานานแสนนาน เป็นคู่ปรับเป็นข้าศึกศัตรูต่อธรรมของพระพุทธเจ้าตลอดมา พระพุทธเจ้าแสดงไว้ทุกองค์ ว่าบาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พวกเปรตพวกผีทั่วแดนโลกธาตุนี้มี นิพพานมี นี่คือพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์แสดงไว้เป็นความจริงแบบเดียวกันหมด

แต่กิเลสมันเป็นตัวจอมปลอม เป็นข้าศึกศัตรู มันก็ลบล้างไปหมด ไม่เช่นนั้นก็ไม่เรียกว่าตัวจอมปลอม คือของจริงกิเลสจะไม่เอามาแสดง สำหรับธรรมของปลอมจะไม่เอามาแสดง จะแสดงตั้งแต่ของจริงล้วน ๆ มีบอกว่ามีอย่างนั้น แต่กิเลสมีบอกว่าไม่มี ดิบบอกว่าขี้คือกิเลส มันหลอกลวงอยู่ในหัวใจเรานั้นแหละ จงพากันเชื่อพระพุทธเจ้า ถ้าเชื่อกิเลสจะถูกตัมถูกตุนไปเรื่อย ๆ ถ้าเชื่อพระพุทธเจ้าจะมีวันที่หลุดพ้นไปจากบ่วงมารคือกิเลสตัวหลอกลวงไปได้โดยลำดับลำดับ นี่ละเป็นเรื่องสำคัญ

เราเกิดมาได้พบพระพุทธศาสนา ศาสนาพุทธของเราเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว หลวงตาประกาศออกมาด้วยความไม่สะทกสะท้านหวั่นไหวจากการปฏิบัติ

ของตนเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ จึงสามารถประกาศได้ตามหลักความจริงสิ่งทุกอย่าง ใครจะเชื่อก็ตาม ไม่เชื่อก็ตาม เราจะไม่ถือผู้หนึ่งผู้ใดที่จะเชื่อด้วยไม่เชื่อด้วย เราจะถือหลักความจริงที่รู้ที่เห็นประจักษ์ใจนี้เท่านั้น แล้วแสดงออกตามหลักความจริงนี้ เช่นเดียวกับพระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็ตาม สัตว์โลกมีสามแดน โลกธาตุพระองค์สอน พระองค์เป็นครูได้หมดเลย พระองค์ไม่หาใครมาเป็นสักขีพยาน ว่ากลัวธรรมะของท่านจะปลอมอย่างนี้ไม่มี

บรรดาสาวกทั้งหลายที่ตรัสรู้ธรรมในสถานที่ต่างๆ ตามทางของศาสดาที่ทรงแสดงไว้แล้ว องค์ไหนตรัสรู้ที่ไหนก็เป็นทีพอใจๆ ของตน ไม่ได้ไปทูลถามพระพุทธเจ้าว่าธรรมนี้จริงหรือปลอม อันนี้ก็เหมือนกัน ธรรมนี้เราปฏิบัติจากธรรมของจริงแห่งพระพุทธเจ้า สวากขาตธรรมคือธรรมของจริงตรัสไว้ชอบแล้ว เราปฏิบัติมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งบัดนี้ เราไม่เคยละเคยปล่อยวาง ไม่มีคำว่าจิตจางในศีลธรรม อยู่กับหัวใจเราตลอดมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้

การปฏิบัติมาหนักเบาเล็กน้อยเราเป็นผู้รับ จะว่ารับเคราะห์รับกรรมก็แล้วแต่จะว่า รับความทุกข์ความลำบากลำบากนด้วยการประกอบความพากเพียรก็ได้ นี่เราได้บำเพ็ญมาเต็มสติกำลังความสามารถของเรา ผลก็ได้ปรากฏขึ้นมาจากการกระทำของเราหนักเบาเล็กน้อย เมื่อเราหนักเท่าไรในความพากเพียร ผลก็ปรากฏหนักขึ้นมาๆ เริ่มต้นตั้งแต่จิตใจมันมีตมมันมัว มันตีบตันอันตู่หาทางออกไม่ได้ไม่ทราบว่าเป็นบุญเป็นยังไย พอคิดถึงเรื่องความตายนี่ร้อนเป็นฟืนเป็นไฟ นี่ละตั้งแต่ก่อนเป็นอย่างนั้น ไม่อยากคิดถึงเรื่องความเป็นความตายมันเดือดร้อนมาก ต้องหาเรื่องอื่น เรื่องความเพลิดเพลินมาคิดตกลงใจไว้กลบเอาไว้ อย่างนั้น นี่เบื้องต้นที่มันไม่รู้หน้ารู้หลัง

ครั้นเวลามาบำเพ็ญศีลธรรมด้วยเพศแห่งนักบวชนี้ จิตใจเราได้รับการบำรุงอยู่เสมอแล้วมีความสว่างไสว มีความสงบร่มเย็นไปเรื่อยๆ เห็นชัดขึ้น เห็นชัดขึ้นเรื่อยๆ ความกลัวตายนี่น้อยลงๆ จากนั้นก็ความกลัวตาย ไม่กลัว มีแต่ขยับขึ้นเรื่อยๆ เอาพิจารณาจนกระทั่งอะไรที่เป็นข้าศึกต่อตัวเองในภพน้อยใหญ่ทั้งหลายนี้ ฟาดมันออกจนกระทั่งหมด ไม่มีอะไรเหลือติดหัวใจเลย สว่างจ้าครอบโลกธาตุ ท่านทั้งหลายเชื่อหรือไม่เชื่อ ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นของโกหกหรือ พระพุทธเจ้ามาโกหกโลกหรือ สาวกทั้งหลายโกหกโลกหรือ ธรรมเหล่านั้นโกหกโลกหรือ เรามาปฏิบัติจึงมีตั้งแต่ความโกหกหลอกลวงโลก นี่เราไม่เคยมีในหัวใจ

ใครจะเชื่อก็ตามไม่เชื่อก็ตาม เราปฏิบัติมาอย่างนี้ตั้งแต่พื้นๆ มีดดำทำตามเรื่อยจนกระทั่งจิตใจได้สว่างจ้าขึ้นมา เวลานี้เราไม่มีสงสัยอะไรแล้วในโลกนี้ ว่ามีที่พึ่งหรือไม่ มีมันเลยไปหมดแล้ว ไม่มีอะไรที่จะมาข้องใจในอดีตไม่มี อนาคตไม่มี ปัจจุบัน

ไม่มี ว่าจิตใจจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร อีกไม่มี เพราะเรื่องอดีต อนาคต ปัจจุบันเป็น สมมุติทั้งหมด ธรรมชาติที่ว่าพอแล้วๆ ด้วยหลักธรรมชาติของตนได้แก่นิพพานเที่ยง ของผู้จิตใจบริสุทธิ์วิมุตติพระนิพพาน อันนี้เที่ยงแล้วพอ พระพุทธเจ้าเจอเข้าก็แบบ เดียวกัน สวาททั้งหลายเจอแล้ว เป็นธรรมชาติประเภทเดียวกันหายสงสัยทุกคน นี่เราหาย สงสัย เราไม่มีอะไร

สอนโลกนี้เราสอนด้วยความหวังโยเมตตาสงสารล้วนๆ เราไม่ได้สอนเพื่อ แบ่งสันปันส่วนอะไรกับโลกเลย สอนด้วยความเมตตาสงสารใครจะเชื่อก็เชื่อ ถ้าไม่เชื่อ มันก็เป็นกรรมของสัตว์เพราะเราปฏิบัติมา เราปฏิบัติเพื่อเราจริงๆ เป็นตายก็เพื่อเรา จริงๆ เวลาว่ามันก็รู้เพื่อเรา จากเราแล้วก็เพื่อโลก จึงได้แนะนำสั่งสอนโลกเต็มเม็ดเต็ม หนวยดังนี้แล นี่ละการปฏิบัติธรรม ธรรมเป็นอกาลิโกไม่มีต้นมีปลาย ไม่มีกาลเวล่ำ เวลาสถานที่เข้ามาให้คะแนน เข้ามาตัดคะแนนสำหรับคนทำดีทำชั่วได้เลย ใครทำชั่ว เป็นชั่ววันยังค่ำ ใครทำดีเป็นดีวันยังค่ำตลอดมา จึงเรียกว่าสดๆ ร้อนๆ

เช่น กิเลสมันก็เป็น อกาลิโกของกิเลส ธรรมก็เป็นอกาลิโกของธรรม ใครทำชั่ว เป็นชั่วทันที ทำดีเป็นดีทันที ไม่ขึ้นอยู่กับที่ลับที่แจ้ง ที่สูงที่ต่ำใดๆ ขึ้นอยู่กับการกระทำ ดีชั่วของตัวเอง ให้ระมัดระวังการกระทำของตัวเอง อย่าทำสุ่มสี่สุ่มห้า ว่าคนไม่เห็นแล้ว ทำได้ๆ มันทำได้แต่ผลมันก็ได้ไปด้วยกันนั้นแหละ ผลก็ไม่ลำเอียงเหมือนกัน ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้คิดอ่านไตร่ตรอง นี่เรามีวัดมีวาแล้ว กาลเวลาว่างเมื่อไรเราก็อุตสาหามา วัดมาวา มาอบรมจิตใจ ปลงจิตปลงใจพักเครื่องความวุ่นวายของใจลงบ้างในวันหนึ่งๆ เช่น มาไหว้พระสวดมนต์ เติมนัจกรม นั่งสมาธิภาวนา นี่เรียกว่าเรามาพักเครื่อง

สถานที่นี่ก็เป็นสถานที่เหมาะสมอย่างยิ่งแล้วสำหรับผู้มาบำเพ็ญ มีหน้าซำเจตีย์ อันสว่างามซึ่งกำลังจะปรากฏขึ้นนี่ก็จะเริ่มแล้ว เราก็ได้กราบไหว้บูชาทั้งเจตีย์ นั่งอยู่ รอบๆ เจตีย์ เราก็เป็นมหามงคลแก่ตัวของเรา ไม่ได้เสียหายไปไหน มีวัดมีวาอยู่ที่ไหน จิตใจชุ่มเย็น มีครูมีอาจารย์ เราเห็นครูเห็นอาจารย์ที่เป็นอรุณเป็นธรรมแล้วเราชุ่มเย็น จิตใจ จิตใจก็ไม่ติดไม่ตึงไม่เตื่อร้อนวุ่นวาย ขอให้พากันส่งเสริมเรื่องวัดเรื่องวา สถานที่เป็นที่บำรุง บำรุงจิตใจให้มีความสุขความสงบเย็นใจ ให้บำรุงให้เกิดให้ส่งเสริม เกิด เช่น เจตีย์อย่างนี้ควรอย่างยิ่งที่เราจะต้องส่งเสริมเต็มเม็ดเต็มหนวย

วันนี้แสดงธรรมก็เห็นว่าพอเหมาะพอดีกับธาตุกับชั้นนี้เวลา ขอความสวัสดิ จงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายด้วย และขอความสำเร็จแห่งเจตีย์อันใหญ่หลวงที่เป็นคุณ มหาคุณนี้ จงสำเร็จจากอำนาจแห่งความเสียสละของบรรดาพี่น้องทั้งหลายด้วยกันด้วย ขอความสวัสดิจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน FM 103.25 MHz
และเครือข่ายทั่วประเทศ